

ר"ת	יציאה	כניסה
17:59	17:21	16:06
17:55	17:23	16:20
17:54	17:20	16:11
18:00	17:24	16:27

ירושלים
תל אביב
חיפה
באר שבע

חוט של חסד

בס"ד בר"ה

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

פרשת שמות • כ"א טבת תשפ"ב • גליון 752

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד"

רח' שמואל הנביא 13 ים-ת.ד. 50226 • טל: 02-5812210
פקס: 02-5812252 • מייל: al5308000@gmail.com

שהיה מנהיג כזה, וזה מה שמסתתר במילים: "אשר לא ידע את יוסף". על פי הרקע ההיסטורי אי אפשר בשום אופן להסביר את המילים האלה כמשמען, המדרשים כאן הם הפשט הפשוט.

אנחנו רואים כאן שפרעה בהתחלה לא היה כזה רשע. היה בו יותר וחוש צדק בסיסי והכרת הטוב כלפי יוסף וכלפי כל עמו. איך הוא מידרדר כל כך להיות חיה צמאת דם ששוחט תינוקות? איך הוא מגיע להיות מגדולי הכופרים שבכל הדורות וסמל לכפירה עקשנית ועקבית כנגד כל הסיכויים וכנגד המציאות?

הכול מתחיל מכפיות הטובה. ברגע שעשית את הצעד הראשון שזה לכפור בטובה - אין סוף להידרדרות, אין סוף לרוע שאפשר להגיע אליו.

נמצא שכל הגלות התחילה מכפיות הטובה של פרעה.

חשבתי לעצמי, הכול טוב ויפה, אבל מה המסר שיש כאן? האם מישוהו חשב ללמוד נימוסים והליכות מפרעה? האם יש לנו נפקא מינה בזה שפרעה היה כפוי טובה? האם היינו מצפים ממנו להתנהג אחרת ולוותר על כסאו כאות הוקרה והערכה לפועלו של יוסף ברור שלא!

אם כך למה התורה וחז"ל מספרים לנו את כל זה?

והתשובה הברורה והפשוטה היא שהתורה רוצה לגלות לנו מהו השרוש של הגלות. שהרי הכול בעולם הזה הוא מידה כנגד מידה, ואם הגלות מתחילה כתוצאה מכפיות טובה של המצרים - נראה שהשרוש של הפגם מתחיל מכפיות הטובה של בני ישראל.

טוב שנזכרם

ואיזו כפיות טובה הייתה לבני ישראל?

אנחנו יודעים שתמיד ישנו קשר סמוי בין סוף של קטע אחד לתחילתו של קטע שני, כמו שחז"ל אומרים במקומות רבים 'למה נסמכה פרשה זו לפרשה אחרת'. סופו של חומש בראשית שמתאר לנו את כפיות הטובה של האחים כלפי יוסף לאחר פטירת יעקב - הוא הסיבה

המשך בעמ' 3

מאמר ראש הישיבה

החיסול הפוליטי הראשון בהיסטוריה

חכמים המה להרע

"חוזרים" למצרים העתיקה

התורה מספרת שזה לא היה מהלך פשוט, אלא מהלך של התחכמות, "הבה נתחכמה לו". כלומר, המצרים השקיעו בתוכנית הרבה מאוד מחשבה ותכנון, הרבה מאוד עורמה.

ואכן מספר לנו המדרש שמועצת חכמי המצרים באה לפרעה עם תוכנית סדורה איך להרע לעם ישראל, אבל פרעה דחה אותה על הסף. זה לא רק שמציאותית לא היה שייך לגעת בעם ישראל בראש מעמדם ובתפקידי המפתח שאישו, אלא זה גם היה ההיפך מכל הישר והצדק, הרי עם בני ישראל היה העם שהמצרים חבים להם את חייהם, וכך אמר להם פרעה (עפ"י המדרש): "שונים אתם, עד עכשיו משלהם אנו אוכלים, והיאך נדווג (=נתכונן להרע) להם? אילו יוסף לא היינו חייבים!"

אבל המצרים לא ויתרו בקלות. אומנות החיסולים הפוליטיים והדרכים לאלץ את המנהיגים לעשות את רצון האליטה לא מתחילה בימינו. זו אומנות עתיקה מאוד שהתחילה כבר אז. וכיוון שראו האליטות המצריות שפרעה איננו שומע להם, הורידוהו ממלכותו לשלושה חודשים.

פרעה ישב בבית והיה לו זמן "לחשוב" ולתכנן מסלול חדש. הוא הבין שלמרות שלהזיק לישראל זה לא נכון ולא ישר, אבל עם הישר והצדק האלה הוא יישאר בבית ויאבד את מלכותו ומעמדו. לכן הוא החליט להשאיר את הצדק בבית ולחזור לארמון מתוך כוונה להיות זה שיבצע את התוכנית להכחדת עם ישראל, והוא חוזר אל המועצה המצרית העליונה ואומר להם: "כל מה שאתם רוצים - הריני עמכם" (עפ"י ש"ר פ"א).

השלב הראשון: כפיות טובה!

השלב הראשון בתוכנית הזדונית היה למחוק בכפיות טובה נוראה כל זכר למורשת של יוסף, שלא יידעו בכלל

את סיפורי התורה כולו מכירים, בפרט את סיפורי יציאת מצרים שעליהם אנו מצויים לספר לבנינו בבילי הסדר. אבל בכל זאת התקופה רחוקה מאתנו מרחק של שלושת אלפים שנה וקשה לנו "להרגיש את הדופק" של אבותינו במצרים באותם ימים. לכן בואו ננסה "להיות שם" להרגיש מה קורה במצרים של ימי "פּוֹסֵט־יוֹסֵף".

יוסף הצדיק לא היה רק גיבור לאומי, הוא היה גיבור עולמי. הוא הציל את העולם מסוות ברעב ועל הדרך הפך את מצרים למעצמת-על. הוא היה השליט הבלעדי והנערץ במצרים שמונים שנה. חוכמתו האפילה על חכמתם של כל החרטומים והחכמים שהיו מצויים במצרים לרוב באותם ימים. פרעה המלך היה אז רק דמות ייצוגית כמו מלכת אנגליה של היום, לא היה לו שום כוח אמתי. יוסף שלט ביד רמה, ובלעדי לא ירים איש את ידו ורגלו.

זו דמות של מנהיג שלא שוכחים כל כך מהר. זה אדם שאמור להיזכר לדורות עולם, כל ילד מצרי אמור ללמוד עליו בספרי ההיסטוריה לפחות חמש מאות שנה לאחר מותו. וברור שמותו של יוסף יצר חלל עמוק ומשבר מנהיגות חריף במצרים.

אז זה די ברור שהמילים "יוקום מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף" - הן לא מילים תמימות, אלא יש מאחוריהן סיפור שלם של הסתרה והתכחשות, מהלך שלם, מתוחכם ומרושע, של שְׁקֵטָב ההיסטוריה, של הסתה ושל פגיעה מכוונת במורשת של יוסף.

והתוצאות של המהלך הזה הפכו עם של נסיכים ומיוחסים שהיה במעמד העליון במצרים - לעם של עבדים שהיה כמה מדרגות מתחת לתחתית של הסולם החברתי במצרים, למטה מהעבדים והשפחות הרגילים, ואפילו למטה מהאסירים שבכלא.

זמן לנשמה עם הרב שלום ארוש שליט"א

חולון	תירת הכרמל	ירושלים	אור יהודה
מידי יום חמישי בשעה 21:30 בית כנסת "ע"ש חללי צה"ל" רח' הסביון 7	יום שני, ח' שבט (10/01/22) בשעה 20:00 בית כנסת "ניחלת צבי" רח' העוגן 17	מידי יום שלישי, בשעה 19:00 ישיבת "חוט של חסד" רח' שמואל הנביא 13	יום שני, כ"ג טבת (27/12/21) בשעה 20:00 בית כנסת "אור תורה" רח' הרב עובדיה 25

לעולם יש תקוה

רבי שמעון תלמיד רבנו, הפציר ברבנו שגיבטיח לו, שיקנה לשמשו לעולם הבא, כמו שמשמשו כאן בעולם הזה, ורבנו דחה בכל פעם בקשתו. ופעם, בעת שנסע רבי שמעון עם רבנו הגיעו לאיזה הר, וקשרו דודו מן ההר נסעה העגלה במהירות גדולה, עד שהיתה סכנה שסרוב מהירות הגיעה, תתהפך העגלה עם יושביה חס ושלום, וקשראה זאת רבי שמעון, מסר נפשו למען הצלתו של רבנו, וקפץ מהעגלה ופער בכתפו ופגוע את העגלה... וזהו הצייל את רבנו. אחר-כך בקש רבי שמעון שב מרבנו שגיבטיח לו את בקשתו הנזכרת לעיל, ואמר לו רבנו: "באמת עשית טוב מאד אבל בשביל זה לבד?" ולא הבטיחו רבנו דבר זה, עד שנגנסה אם רבנו שגיבטיח בעלת רוח-הקודש פיזי, ואמר לרבנו: "עשה לו נחת וברכה בדבר זה, אחרי שהוא מפציר כל-כך", וזהו הבטיחו רבנו, ואוהרנ"ת קנא ברבי שמעון על שגכה בדבר גדול כזה, וקשהבחיין רבנו בקנאותו, אמר לו: "היה לך שם ענין יותר טוב קנה" (שיש"ק ב-קצג)

עם ולשון. שהיה ה' אמר לו שיהודי לעולם נשאר בתוך תוכו מלא רצונות וכיסופים וגעגועים לה' יתברך רק לפעמים זה מתכסה בכיסוי של העולם הגשמי, ובכח הצדיק לגלותו ועי"ז לגאולו.

ולכן הראה הקב"ה למשה גם ענין התנין שנהפך למטה אלוקים, להראות לו שגם אדם ששקע ביוון מצולה ונפל לכל התאוות של העולם ומבאר מוהרנ"ת (ליקו"ה תחומין ה"ו) כי הראה לו שבקל חוזר ונתהפך הנחש למטה, כמו שכתוב, "שלח ידך ואחז בזנבו וכו'" ויהי למטה בכפו". שרמז לו שגם בתקף זהמת הנחש יכולין לאחז באיזה קצה, למצוא שם איזה נקדה טובה ועל ידי זה נתהפך לטובה מנחש למטה אלוקים.

וזה חיזוק גדול לכל אחד מאתנו, שגם אם הוא נמצא בגלות מצרים דהינו בתוך גלות הדעת שנראה לו הכול אבוד והכל כבר חסר תקווה ואומר לעצמו שהוא כבר לא יצא לעולם מהגלות. של מצרים הפרטית שלו. אך דע לך אחי היקר, שהסנה בוער והגחלת בוערת רק עוד קצת התחזקות והתחלה חדשה תתהפך להיות בוער בשלמות לה' ותורתו ואל תתבונן לאחריו מה היה, אלא, תאמין בכוחו של משה- ותשמע בקולו של הצדיק האמת שקורא לך ואומר: "תאמין לי" הסנה בוער" יש עדין תקווה לכל אחד לצאת מהמצרים שלו ולשוב בתשובה שלימה". וזה מה שרבנו אומר "האש

בעקבות הלשנתם של האנשים הניצים (דתן ואבירם) שהלשינו לפרעה כי משה הרג את המצרי, ואחרי שהוכיחם ב: "למה תכה רעך". ברח משה למדין והגיע לביתו של יתרו. שם היה רועה את צאנו במדבר ומנצל את הזמן להתבודדות ושיחה בינו לבין קונו והיה עושה חשבון נפש בינו לבין קונו ולמען כלל ישראל וחשב בלבו: "אחרי שלצערי הרב ראיתי שיש בעמ" דוברי לשוה"ר, ועוד שהיה הם כל כך שקעו ביון מצולה, ובטומאה הזו שקוראים לה מצריים ומה כבר בינם לבין שאר האומות. האם וכיצד בכלל ניתן עוד להושיע את עם ישראל מהשעבוד של מצרים?", והיה הולך ומחפש בעם ישראל נקודה טובה שע"י יזכו לצאת ממצרים. עד שביום מן הימים עמד משה מול הסנה, (דהינו שיח שכולו בוער באש אך האש לא מכלה אותו כלל), ובעוד משה השתומם איך סנה זה לא מתכלה הרי הנו בוער כולו? קרא אליו ה': משה, משה! ואמר לו: אתה תהיה המנהיג שתגאל את עם ישראל ממצרים, וכמו שסנה זה בוער ואינו מתכלה כך עמ"י אפי' הקוצים שבהם דהינו אלו שנפלו לאן שנפלו ונראה שאין להם שום תקווה, דע לך שעדין בתוך תוכם בוערת בהם האש של ה' יתברך רק צריך למצוא בהם את הגחלת (הנקודה הטובה) ולהבעירה, ודבר זה רק משה מסוגל לעשות וע"כ כך להוציא אותם ממצרים! משה רבנו שמע את דבר ה' והבין שעם ישראל בעצם שונה בתכליתו מכל

שלי תוקד עד ביאת המשיח" אצל רבנו יכולים לקבל חיזוק וכוח חדש להבעיר מחדש את הניצוץ שכבה לכל אחד מאיתנו. וזכור תמיד: "כל עוד שהנר דולק אפשר לתקן".

שו"ת של חסד

ע"י בית הוראה "חוט של חסד"

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט
בישיבת "חוט של חסד" מנהל רוחני ב"קו ההלכה"
קו ההלכה הספרדי: *3030

שאלות שנשאלו בקו ההלכה

מאכילתו מברך אף בפחות מכזית. שו"ת חתם סופר (אורח חיים סימן מ"ט) ושו"ת שבת הלוי (חלק ד' סימן כ"ב). אמנם ע"י בשעה"צ (שם סק"י) מה שפקפק בזה, וכן נקט בשו"ת אמרי בינה (א"ח סימן ט"ו) שגם באופן ששבע אין לברך אם לא אכל כזית, וכן הובא בשם הגרש"י אויערבאך זצ"ל (נשמת אברהם סק"א) שאין לברך אם לא אכל כזית, וכך אנו נוהגים להלכה משום ספק ברכות להקל.

פלפל חריף שנחתך בסכין בשרי האם נהפך להיות בשרי שצריך להמתין שש שעות אחר אכילתו?

נפסק בשלחן ערוך (יורה דעה סימן צ"ו סעיף א') שדבר חריף שחתכוהו בסכין בשרי אסור לאכול עם חלב, ודינו כדבר שהוא ביחזקת בשרי" שמותר מיד אחר אכילתו לשתות או לאכול חלבי, ואין צריך להמתין אחריו שש שעות כי אין דינו כבשר חמס.

ויש להדגיש כאן שלשיטת מרן השלחן ערוך אין הפלפל נחשב לחזקת בשרי אלא כאשר הסכין היה "בן יומו" דהיינו שבאותו היום חתכו בו בשר רותח בכלי ראשון, אבל אם הסכין אינו בן יומו שעבר 24 שעות מהפעם האחרונה שחתכו בו בשר, הפלפל נחשב לפרווה גמור ומותר לאכול עם חלבי. אמנם האשכנזים מחמירים כדעת הרמ"א שם בשלחן ערוך שגם אם הפלפל נחתך בסכין שאינו בן יומו אסור לאכול פלפל זה עם חלבי.

ולכן יכול כל אדם לכוון אז בעת צרותיו, שיתפלל בעת שהתינוק בוכה. עוללות אפרים (מאמר ת"ש). אמנם בשבת ישנו איסור לבקש צרכיו כפי המבואר בירושלמי (שבת פרק ט"ו הלכה ג) ולכן נראה שיקפיד לבקש בקשות רוחניות בלבד. כך פסק הרה"ג אושרי אזורלי שליט"א ודייק בין מכסה פוסקים (שו"ת משנת יוסף חלק ו' סימן פ"ג הלכות שלמה תפילה, עמוד ר"ג ועוד).

אדם שעשה ניתוח קיצור קיבה, ומחמת כך אינו מסוגל לאכול הרבה, שבאכילה מועטת מרגיש שובע, אם אכל פת פחות מכזית האם יכול לברך ברכת המזון כי אכל שיעור שביעה, או שמכיון שאכל פחות מכזית לא יברך?

נחלקו הפוסקים בזה, יש אומרים שאם הוא מגיע לשביעה צריך לברך ברכת המזון אף אם אכל פחות מכזית, משום שכאשר אדם שבע הוא חייב לברך מן התורה שנאמר "ואכלת ושבעת וברכת", ומה שאמרו שצריך לאכול כזית כדי לברך היינו כאשר אינו שבע מאכילתו שאז צריך לאכול לפחות כזית, אבל אם שבע

האם מותר לקרוא תהילים בלילה, ומה הדין לקרוא תהילים "בין השמשות" דהיינו אחר השקיעה וקודם הכוכבים?

לכתחילה אין לקרוא תהילים בלילה כלל. שו"ת רב פעלים (חלק ב' סימן ב') יביע אומר (חלק ו' אורח חיים סימן ל'). ויש להימנע מאמירת תהילים מהשקיעה אף שעוד לא הגיע זמן צאת הכוכבים. (שו"ת אמרי אלוהו סימן ל"ה). ובעת צרה כגון לצורך אשה המקשה ללדת או לצורך חולה וכדומה מותר לקרוא אף לכתחילה. (ציץ אליעזר חלק ח' סימן ב').

כידוע שיש מעלה גדולה להתפלל בברית מילה בשעה שהתינוק בוכה, מה הדין בברית המתקיימת בשבת, האם יהיה מותר לבקש בקשות אישיות כאשר התינוק בוכה?

מובא בספרים הקדושים על מעלת ככי התינוק בשעת המילה, שקולו עולה לשמים בלי מונע ובלי שום קליפה,

העמוקה לתחילת חומש שמות שפותח בכפיות הטובה של פרעה והמצרים.

אין לנו דרך לשער את מעלתם של שבטי־קה ואנו לא באים למתוח עליהם ביקורת חלילה, אבל מותר לנו ללמוד מוסר לעצמנו מדמותם וממה שהתורה מספרת לנו עליהם.

נתבונן בעובדות הפשוטות שמוכיחות את האהבה הכנה של יוסף לאחים. זה לא רק שהוא לא נוקם בהם ולא משיב להם כגמולם, והוא אפילו לא מתייחס אליהם בקרירות - אלא בוכה מהתרגשות כשהוא מנשק אותם. בכי מעיד על עומק של רגשות כנים. טוב, אפשר להבין שהם היו עדיין בהלם הראשוני, ולא עיכלו את הרגשות הכנים של יוסף כלפיהם למרות הכול.

אבל עברו כבר שבע עשרה שנה שבהן יוסף מכלכל אותם לחם לפי הטף, הם אוכלים על שולחן ומתפנקים בתפוקי מלכים כאשר כל המצרים מאבדים את אדמתם ואת כל רכושם. הוא דואג שאפילו בושא קטנה לא תגיע אליהם, והוא מיז מיליוני אנשים ממקום למקום רק כדי שאחיו לא ירגישו זרים. אפילו מאביו האהוב הוא מתחמק רק כדי שלא יאלץ לדבר עליהם סרה.

תרגשו לי להניח שהאחים שמעו מהמצרים את הסיפור המפורסם של העבד שעלה למלוכה מבית הכלא, ומן הסתם הם ידעו שהוא עבר שנים ארוכות בכלא. אז אני כבר לא מדבר על זה שהם לא באים לבקש סליחה, אלא אפילו לשבת ולדבר ולשמע - כל אותן שנים הם לא באים לדבר אתו לשמוע מה קרה, מה עבר עליו, ואיך הוא עבר את הכול. ואם הם לא שמעו את הסיפור - כל שכן שהיו צריכים להתעניין איך הגעת למעמד כזה אחרי שמכרנו אותך לעבד.

רק לאחר פטירת יעקב הם "זכרים" ומשקרים ואומרים שאבא ביקש לומר לו שישלח לאחיו. וגם אז זה לא לשם שמיים ולא מתוך הערכה, זה רק מתוך פחד מיוסף שהם חושדים בו שזיק להם וינקום בהם. ועצם החשד הזה - זו כבר תוספת חטא על פשע, שלא רק שהם לא מכירים בכל טובותיו ולא רואים את הטוב האינסופי שיש בו הם עוד חושדים בו שהוא שונא ונקמן וצובע. זה מוכיח שבכל אותן שנים שיוסף מטיב איתם הם פשוט "נוצצים את העיניים" ולא רואים את אינסוף הטובות שיוסף גומל איתם והם לא מכירים טובה. והחוסר הזה בהכרת הטוב היה הסיבה השורשית לכפיות הטובה של פרעה כלפי יוסף ומשפחתו. כפיות הטובה של האחים מחזירה אותנו לנושא החוסר העמוק באהבת ישראל, כי אהבת ישראל והכרת הטוב הן שני צדדים של אותו מטבע. על ידי אהבה רואים רק טוב בזולת ובוודאי מכירים טובה, ואילו כשאין אהבה אז **נוצצים** בטובה, כלומר מסוגלים לראות את הטובה מול העיניים ופשוט לבעוט בה ברגל גסה. ומצד שני, הכרת הטוב מובילה לאהבה, כאשר אדם תמיד מתבונן בטוב שבזולת ובטובות שהוא מקבל מהסובבים אותו - הוא בוודאי יגיע תמיד לאהבת אמת ונמשך לבאר זאת בשבוע הבא א"ה.

בברכת שבת שלום ומבורך

ישועה גוררת ישועה

במחיר, כ ש כ ל סעודה מסעודות השבת נמכרת בנפרד. לאחר השבת לאורח את כל הסכום שנאסף ר' יעקב היה מלא התרגשות: "אילו יהודים נפלאים! מקיימים הם מצוות הכנסת-אורחים בהידור שכזה!"

לאחר תפילת ערבית של ליל שבת, נעמד הגבאי ופתח במכירת הכנסת האורחים. החלו עשירי המקום מתחרים ביניהם, כשכל אחד מהם מנסה לזכות במצווה. לבסוף קנה עשיר אחד את המצווה, והנה, הפלא ופלא, הסכום שנידב העשיר בעל המצווה, מספיק ברווח עבור הוצאות נישואי בתו. ר' יעקב אינו יודע את נפשו מרוב התפעלות ושמחה; דבר אחד מדברי הבעש"ט לא חזר ריקם! הוא הודה לגבאי ולבני הקהילה, ולעשיר שקנה את המצווה.

בליל שבת, כאשר סעד בבית מארחו הנדיב, הבחין ר' יעקב כי עצבות ודאגה מרחפת על פניו. הוא התפלא לסיבת הדבר, אך לא אמר מאומה. לאחר צאת השבת לא יכול היה להתאפק ולאחר שהודה לו על חסדו ועל הצדקה, פנה אליו בדאגה: "מארחי היקר, הצער שעל פניך לא נעלם מעיני, ניכר כי שריו אתה בצרה, ספר נא לי מה מעיק עליך, אולי אוכל לעזור במשהו?". נאנח בעל הבית אנחה שוברת לב: "אכן לא טעית, בצרה גדולה אנכי, בן יקר לי שכבר עברו מנישואיו כמה שנים, ולא זכה להיפקד בזרע של קיימא. בימים אלה אמור בני לתת גט פיטורין לאשתו, וזו סיבת הצער הגדול שבו אני שרוי." כששמע ר' יעקב את הדברים, אמר לעשיר: "הקשב נא, מוכרח אני לספר לך מה הביאני לעירכם", וכאן גולל בפני בעל הבית המשתומם את כל השתלשלות העניינים שהביאה אותו הלום, וכיצד נוכח לראות ברוח קדשו של הבעש"ט. כשסיים, יעץ למארחו: "שמע לי, המתן עם עריכת הגט. כשאשוב לעירי אכנס אל הבעש"ט ואספר לו על צרתך. אין לי ספק כי ישועתכם לא תאחר לבוא".

כששב ר' יעקב ממסעו הודה לצדיק על ישועתו, וסיפר לבעש"ט את סיפורו של העשיר, נענה הבעש"ט ואמר: "בשביל שבנו יזכה להיפקד בך, מוכרח אני בעצמי לנסוע לשם". נסע הבעש"ט אל אותה עיר, פגש בעשיר ובבנו וברכם, ולפקודת הזמן זכה העשיר לראות בנים לבנו.

לא רק במעזיבוז העירה הקטנה התפרסם שמו של מייסד תנועת החסידות, כי אם גם מחוצה לה, ורבים היו שבאו לחסות בצילו ולהתברך מפיו. ואם מחוץ למזיבוז מדובר, על אחת כמה וכמה שתושביה של מזיבוז עצמה באו ופקדו את ביתו. אלא, יהודי תלמידי חכם מתושבי מזיבוז היה ר' יעקב, שנים רבות מתגורר הוא בה ומעולם לא בא בצל קורתו של הבעל-שם-טוב הקדוש.

היה זה כשבגרה בתו הבכורה והגיע לפרקה, ולרש אין כל, שלא לדבר על נדוניה ראויה לשמה. וכשאין נדוניה - אין חתן. זוגתו, בשונה ממנו, האמינה בגדלותו של הבעש"ט הקדוש. היא מצאה עילה לקבול לפני בעלה: "הבט נא וראה, מכל קצוות הארץ נוהרים יהודים להתברך מפי הבעש"ט הקדוש, ואילו אתה דר במרחק בתים ספורים ממנו וממאן להיכנס אליו וכי שמא חושש היך שתפסיד מביקורך אצל צדיק זה? ראה נא כי אפסה כמעט התקוה ונתונים אנו במיצר, מדוע לא תלך אליו ותבקש את ברכתו?!" הפעם נפלו הדברים על אוזניים קשובות; לא אחר ר' יעקב, היישר פעמיו אל מעונו של הצדיק, וסיפר לו כי בתו הגיעה לפרקה אך אין בידו ולא כלום. ענה לו הבעש"ט הקדוש: "הסכט ושמע, אם חפץ היך בישועה, עליך לנסוע מעיר לעיר ולשאול בכל מקום: האם שמעו שם אודותיי. ביום שבו תגיע אל מקום אשר שם טרם הגיע שמעי, תדע כי ישועתך קרובה לבוא". ר' יעקב לא התמהמה ויצא אל הדרך הארוכה לאחר שנפרד מבני ביתו; מבין הוא היטב שכדי למצוא עיר שבה לא שמעו על הבעש"ט, עליו להרחיק נדוד הרבה ממזיבוז! אלא שלא תיאר לעצמו, עד כמה עליו להרחיק נדוד... ערים וכפרים נידחים פקד, כאלה שבקושי מתגוררים בהם יהודים, אך בכל מקום נענה על ידי אנשי המקום, כשאמנות הצדיק יוקדת בעיניהם: "הבעל-שם-טוב הקדוש?! בוודאי ובוודאי שמענו אודותיו! איש אלוקים קדוש הוא!" ר' יעקב עשה אתנחתא קלה והבין שעליו להפליג אל מעבר לים... לאחר הפלגה ארוכה הגיע ליישוב נידח בארץ בלתי מוכרת. כשנכנס אל בית הכנסת המקומי היה זה בערב שבת. "האם הגיע לכאן שמעו של רבי ישראל בעל-שם-טוב? שאל את אחד היהודים הראשונים שנקרו בדרכו, הלה השיב בשלילה. לשמחתו של ר' יעקב לא הייתה גבול: "סן הסתם ישועתי קרובה לבוא, הן הגעתי אל המקום בו טרם הגיע שמעו של הבעש"ט הקדוש." כשראהו גבאי בית הכנסת קיבלו את פניו בכבוד: "שמע נא ר' יהודי", אמר לו, "הלילה, בהיקבץ כל המתפללים, נמכור עבורך את זכות מצוות הכנסת-אורחים כמנהג בני המקום..."

הבעת פניו התמוהות של ר' יעקב לימדה את הגבאי, כי לא הבין את דבריו, והגבאי הסביר: "במקומנו נהוג שכל אורח הבא לעיר, נמכרת הזכות לארח אותו, לכל המרבה

שומרים על קדושת ביהכ"ס - לומדים הלכה
אין ללמד נשים
ריקמה או תפירה בבית הכנסת
כיון שנחשב הדבר לקלות ראש
ולזלזול בבית הכנסת
(מתוך הספר: בית הכנסת כהלכה)

דרך ישרה באמת

שורש נשמתו, אזי ניצול מכולם".

לכאורה זהו דבר לא מובן. כיצד ייתכן שאדם המקיים את התורה והמצוות, דרכו תהיה "דרך ישרה שאחריה דרכי מות"? ההסבר לזה הוא, שכל זמן שהאדם לא מוצא את שליוותו בעולם, את דרכו המיוחדת שבשביילה הוא נמצא פה, דהיינו שאינו מתקן את הדרכים שטעה בהן, ולא מתקן את העוונות שנכשל בהם, וכל שכן שאינו מתקן את הגלגולים הקודמים שלו, כי הוא הרי לא עושה תשובה על כל החטאים והעוונות שעושה בכל יום ויום, וגם אינו רואה את גודל ריחוקו מקיום התורה והמצוות כראוי, ונמצא שהוא חי בשקר ומתנפח מגאוה, שאין לך "דרכי מוות" יותר מזה, אזי בוודאי, על אף שלכאורה הוא חי בדרך של תורה, הוא מהלך בדרכי מוות, שפירושו שהוא אינו מציא כלל את שהותו בזה העולם השפל, ואינו מתקן מה שצריך לתקן.

אולם על ידי התבודדות של יודי דברים, האדם עושה תשובה על כל פרט ופרט בחייו, ונמחלים לו כל עוונותיו, והוא רואה את שפלותו, וכך הוא זוכה בוודאות למצוא את דרכו המיוחדת ולתקן כל מה שצריך בחייו חיותו, ומלבד התיקון שזוכה לעשות, גם חייו בעולם הזה יהיו נעימים ומתוקים ומלאים באור של אמונה, בשכלים נפלאים ובהשגות חדשות בכל רגע.

עוד ממעלת חשבון הנפש ויודי דברים, כתב רבינו בתורה ד, שעל ידי יודי דברים לפני תלמיד חכם, הצדיק מפריש לו דרך לפי שורש נשמתו. ומה שכתב "תלמיד חכם", לאו דווקא תלמיד חכם בחיים חיותו, אלא כל פעם שהאדם מתבודד ומתוודה לפני ה', התבודדות זו נקראת "יודי לפני תלמיד חכם". כי מתבודד לפני השכינה הקדושה הכלולה מנשמות הצדיקים יחידי הדורות: משה רבינו, רבי שמעון בר יוחאי וכו'. וכשמפרש שיחתו ומתוודה על עוונותיו, אזי השכינה מסייעת בידו ומכוונת אותו לתיקון שלו, וכן נשמות הצדיקים באות לעזרתו לכוון אותו ולסייע לו לחזור בתשובה, כמובא בכתבי האר"י ז"ל, שנשמות הצדיקים מתעברות בבגלי התשובה לסייע להם, בסוד: "הבא להיטהר מסייעים בידו".

וזו לשונו של רבינו הקדוש: "כשמתוודה יודי דברים לפני תלמיד חכם (דהיינו נשמת משה וכל הצדיקים הגדולים הנמצאים בכל התבודדות), על ידי זה התלמיד חכם מדרך אותו בדרך ישר לפי שורש נשמתו. וזה 'הגיע לפרשת דרכים', ואמרו חכמינו זכרונם לברכה (שם סוטה): 'זה תלמיד חכם ויום המיתה', זה בחינת יודי דברים לפני 'תלמיד חכם'. יודי, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (סנהדרין מג): 'כל המוסתין מתוודין'. וזה נקרא פרשת דרכים כי התלמיד חכם מפריש לו דרך לפי

התבודדות ומעלת התפילה הספר של הרב שלום ארוש 052-2240696

הרה"ק ר' ישראל דב מוולעדניק זיע"א כ"א טבת

לאורם נלך
הילולא דצדיקיא

קו האמונה
02-6444250

התגלותו כפועל ישועות נזקפת לאדמו"ר בעל הצמח צדק שהוא ז"ל שלח פעם עגונה שבעלה נטשה מזה כמה שנים ולא נודע היכן הוא, לאחר ששמע שבעל הצמח צדק שלחה אליו, אסר לה בואי ואראיך היכן הוא בעלך. קם הרבי מכסאו אל החלון ואמר לה ראי: ראי הנה בעלך שם בעיר לבוי במדינת קורלאנד ועבד שם, אף שלא ראתה מה שרבינו ראה, נסעה לאותו מקום ומצאתו, ופטרה בגט. ומאז נתפרסם ל"בעל מופת" ומאז נהרו אליו מכל רחבי מזרח אירופה, להיוושע בישועה, ואף גם חמי שאינם בני ברית היו נושעים אצלו. אך היו גם שהיה מצוים לחדול ממעשה פלוני או לשוב מעבירה שחטאו וזכה להיוושע, שכן אין יסורים ללא עוון.

השפלות וההכנעה הם היו אצלו בראש ובראשונה לכל שאר המידות, מסופר שפעם כשהגישו אליו טס זהב התבטא ואמר היתכן "נזם זהב באף חזיר" כה החזיק עצמו שפל. על מידת העצבות והמרה שחורה אמר מפי מוריו שהוא שונא את בעל המרה שחורה שהמה בעצבות תמיד.

בחודש אלול תר"ט ביקש רבינו מאחד מאנשיו שיקנה עבורו בד פשתן, בחודש חשוון בא הסוחר שנית לוולעדניק והביא עמו את הבד המבוקש, הרבי מישש את הבד, ומלמל 'אך טבת', 'אך טבת', דיבורים אלו הובנו רק עם הסתלקותו של הרבי ביום א"ך טבת, שקודם לה ציווה שאת התכריכים יתפרו עבורו מאותה בד פשתן.

כשם שהיה רביו בחייו תל-תלפיות לכל איש צר ומצוק, כך המשיך גם אחר הסתלקותו להושיע את עם ישראל, לכל הבאים להשתטח על קברו, ואין ספור נפלאות נדפסו בספר "סיפורי נפלאות". וכן כהיום רבים הם הבאים לפקוד את ציונו ובפרט ביום הירצייט.

רבי ישראל נולד בשנת תקס"ח לאביו ר' יוסף, ולאמו מרת פערל גוטא ע"ה.

צדיקים נסתרים היו הוריו ולא היה ידוע עליהם הרבה, אביו היה מלמד תשב"ר ורק לעתים רחוקות היה מגיע לביתו.

אמו היתה היתה צדיקה ותמימה, ואפילו לקראו לשון הקודש לא ידעה, אמונתה ובטחונה בה יתברך היה לעין ערוך, וכן סיפר רבינו על אמו מגדולתה, שבת אחת קרה וכבו נרות השבת, ומרוב צערה בכתה לפניו יתברך בכי רב עד שנעשה נס והנר דלק מעצמו.

גם לידתו של רבינו קשורה לצדקתה של אמו שבזכות תפלותיה ומסירות נפשה על עם ישראל, בישרו לה שלוש נשים עלומות סוד, כי יוולד לה בן שיאיר לכל עם ישראל.

בהיותו כבן ארבע נפטר עליו אביו, ואמו גידלתו לבדה עד היותו כבן תשע, ואז נפלה למשכב, בראותה כי ימיה ספורים, קראה אליה את בנה למיטת חוליה וביקשה ממנו שיגיש לה ספר, וכפי שהזכרנו שלא ידעה לקרוא לשון הקודש, התפלא רבינו לבקשתה, ושאל איזה ספר? ענתה אמו, יהיה איזה שיהיה, והביא לה כרך גדול של הרי"ף הק', לקחה אמו את הרי"ף בידיה ואמרה אותיות קדושות כלו נא את פני הבורא שבני ישראל דוב יגדלו ליהודי ירא שמיים ועצמה את עיניה.

הילד היתום נשאר במקום הולדתו, התמיד בלימוד התורה ויצא שמו כ"העילוי מקאטעלנע".

בצעירותו היה מגיע רבות לברדיטשוב, אצל ר' לוי יצחק מברדיטשוב, כ"כ נתקרב אל ר' מרדכי מטשרנוביל, והחזיקו לרבו המובהק.

"כימי צאתך מארץ מצרים אראנו, נפלאות"

מקרבים את הגאולה במעשה טוב -
לאהוב את השני!

אני אוהב כל יהודי
I love every Jew

אני אוהב כל יהודי
לרכישת סטיקרים ומוצרים נוספים:
050-9931931

קו האמונה - האהוב על כולנו

זכינו בשלום הודו!

מהנעשה ב"חוט של חסד" בחודש האחרון

"פרסום הנס"
הדלקת נרות חנוכה

בימי חנוכה התקיים הלל
בישיבת "חוט של חסד"
בליווי שירה וניגונים

שיעורו המחזק והמרומם של הרב שלום ארוש שליט"א
בעיר אילת התקיים ביום רביעי ד' טבת | 08.12

הרב מעתיר על התורמים
בציון רבי נחמן באומן
בחנוכה

השיבנו אליך

כאילו הדברים נכתבו במיוחד בעבורנו. כפי שכבר הביא רבי יודן את דברי רבי יהודה במדרש תהילים על מזמור יח: "כל שאמר דוד בספרו כנגדו וכנגד כל ישראל וכנגד כל העתים אמרו".

לא רק לעניין התשובה מסוגלים התהלים, מעלות וסגולות רבות נמצאות בו לכל עניין ועניין: לישועה, לרפואה, לפרנסה, לזיווג הגון, לשמירה מכל צרה וצוקה ועוד ועוד...

אביא סיפור מדהים, הצצה מהעולמות העליונים מהי מעלתו של יהודי פשוט הקורא תהילים: ת"ח עשר רצה להכניס ס"ת מהודר שלא היה כמוהו. בהמתנתו לספר הנכסף החליט העשיר לקיים סעודה מפוארת ולהזמין את חשובי העיר ומתפללי בהכ"נ. בין המוזמנים הגיע שואב המים הפשוט שסעודה כזו לא אכל זמן רב, ולכן לא התמהמה ושבר רעבונו בנטילת הסעודה. כשראה זאת הגביר צעק לעברו: 'תתבייש, נמצאים כאן אנשים חשובים מסך ואתה בסך הכול קורא תהילים פשוט!' העני עזב את המקום מבויש.

בלילה ראה הגביר בחלומו את עצמו בב"ד של מעלה ודוד המלך בכבודו תובעו על עלבונו של העני, שהוא למעשה זלזול בספר התהלים, כי פשוטי ישראל שאומרים תהלים בתמימות פועלים נשגבות כמו מקובלים גדולים. ודוד המלך דרש דין סוות לגביר! לפתע הופיע הבעש"ט וביקש שיאפשרו לגביר לבקש סליחה ברבים, כי מה ישונו במותו, כיצד ידעו אנשים את חשיבות הזהירות ביהודי פשוט ומעלת קריאת התהלים. בשמיים נענו לבקשתו וכן דוד המלך התרצה.

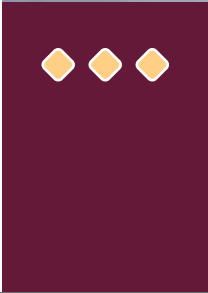
אשרינו מה טוב חלקנו!

מי לא רוצה לזכות לתשובה? הרבה פעמים אנו שומעים שיעור מחזק, רוצים לעשות שינוי בחיים, אך לא תמיד הלב נפתח, לא תמיד מתעוררים לשינוי מעשי. וגם כשכבר יש התעוררות, לא תמיד זוכים שהיא תוביל ממש לתשובה. כולנו מחפשים עצה "מאין יבוא עזרי".

ישנו "ויכוח" בין הקב"ה לכנסת ישראל. השם יתברך פונה אלינו בבקשה "שובו אלי ואשובה אליכם" וישראל מבקשים "השיבנו אליך ונשובה". מי ישוב תחילה? ר' נתן אומר שהתשובה טמונה בסוד שער החמישים. מי ישוב תחילה? ר' נתן אומר שהתשובה טמונה בסוד שער החמישים. מי ישוב תחילה? ר' נתן אומר שהתשובה טמונה בסוד שער החמישים. מי ישוב תחילה? ר' נתן אומר שהתשובה טמונה בסוד שער החמישים.

זה הכול? כן. בבחינת 'פתחו לי פתח כחודו של מחט'. אבל כאמור לא תמיד מתעוררים לצעקה אמיתית כזו. רבי נתן מסביר שע"י קריאת התהלים נמשכת הארה משער החמישים שהוא שער התשובה הנשגב ביותר, ורבי נחמן מגלה לנו שעצה זו רמוזה בפסוק הראשון בפרשתנו: "ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו" סופי תיבות תהלים ותשובה משמע שע"י אמירת התהלים זוכים להתעוררות הלב ולתשובה. ספר התהלים מלא וגדוש בבקשות ותחינות בלי סוף שידליקו בנו את ניצוץ התשובה ואיתו את הצעקה שה' ישיב אותנו אליו יתברך. ולכן עם ישראל קדושים מרבים באמירת תהלים בחודש אלול ובעשרת ימי תשובה שכן אלו ימים של קיבול התשובה.

מה יפה כוחם של התהלים. כתוב בגמרא שדוד המלך הקים עולה של תשובה ועיקר תשובתו הייתה באמירת התהלים. דוד המלך אמרם כיזוע ברוח הקודש לדורות ולכן אנו חשים בעת אמירת התהלים

חיזוקון
מתחזקים בשמירת שבת

מלאכה בערב שבת

סופר סת"ם
אסור לו לכתוב
לאחר זמן
מנחה קטנה,
אלא אם כן
הוא דחוק
בפרנסתו,
כדי לקנות בכסף
צורכי שבת.
(בהלכה ובאגדה)

לקבלת מטרים מחזקים 052-6672221

כל העולם -

התקדם

לקראת הגאולה!!!

קחו חלק בתמונת הגאולה -
העצה היחידה והמועילה שתעזור לך -
כל איש ואישה נער ונערה יקבל על עצמו להקדיש חצי שעה ביום לתפילה אישית על עם ישראל, ובפרט על אהבת ישראל.
הגאולה תלויה באהבת ישראל!!!

"בקשו שלום ואתם נגאלים"

זה בידיים שלך!

052-224-0696

היכן בפרשתנו הכהן נקרא לוי, והכומר נקרא כהן?

תשובות פרשת מקץ: לבן אמר נחשתי (ל כז) והאשים את יעקב בגניבת התרפים (פרק ל"א) ויוסף הצדיק גיבת הגביע מיוסף (פרק מ"ד), לבן הוא הסבא של יוסף.

הזוכה: שימי לוי, ירושלים

al5308000@gmail.com | 02-5812252

חיים במתנה

שנים ארוכות כנהג ולא קרה לו שום דבר והשם שמר עליו בדרכים.

תודה ותודה...

פשוט אמרתי תודה.

לאחר כמה דקות שאני אומר תודה הטלפון מצלצל ועל הצג: אבא!!!

עניתי לטלפון בחשש ובהתלהבות יחד שכן חששתי מסה שאשמע אך קווייתי לטוב.

והנה אבא על הקו, נשמע שליו ושחמ כמו תמיד ואומר לי: "בני הכל בסדר איתי ברוך השם, אני לא יודע איך יצאתי מהתאונה הזאת בחיים...!!"

תודה רבה להשם אבא חזר הביתה בריא ושלם!

אמרתי תודה

וקיבלתי את אבא במתנה!!

שמי יעקב ואני מתגורר בירוחם.

בכל שבת אבי מביא הביתה את עלון חוט של חסד, אני מאוד אוהב לקרוא אותו ובמיוחד את מדור סיפורי התודה המדהימים.

רציתי לשתף אתכם בסיפור שלי,

אבי היה עובד כנהג אוטובוס עירוני.

לפני כשנתיים הוא עבר תאונת דרכים קשה מאוד. חשבנו שאבי לא יחזור יותר הביתה בחיים...

פחדתי מאוד וכמעט חשבתי להישבר, אך לפתע נזכרתי בעלון המיוחד ובסיפורי התודה.

התחלתי לומר תודה שיש לי הורים בריאים ומשפחה נהדרת, תודה על כך שאבי עבד במשך

לשון הרע | טבת

אדם שחי את התכלית אין לו זמן לדבר לשון הרע.
(א.ב. של החיים)

לקבלת מסרים מחזקים - 052-6672221

פתרונות יש לשלוח עד יום שני למייל: al5308000@gmail.com או לפקס: 02-5812252 | יש לציין שם מלא, כתובת מלאה וטלפון

עשיונות

מה התקבל?

- השלימו את האותיות המתאימות
- ציינו מה המשותף בין הפתרונות לחודש טבת

2	30	60	200	2	40	50	400	50	10	2	200	
50	6	40	10	40	50	2	5	300	40	10	2	200
10	200	6	4	20	100	8	90	10	10	2	200	

זוכה פרשת מקץ: אביגיל שושני, בני ברק.

בדיחות הדעת

במשפחה אינטליגנטית של עשירים תמיד הורים מסייעים את הילדים לכל מקום, לחוג, לבית הספר, לחברים, למכולת, ואפילו לזרוק את האשפה. יום אחד התמרר הבן נגד התלות הזאת ואמר לאמו: "נמאס לי מהחיים האלו, אני אברח מהבית" אמרה לו אמה: "חכה, אני אסיע אותך"

העלון מוקדש לזיווג הגון וכשר
לאמיתי בן ענת
ולאלישיב בן שולה
להקדשת העלון: 02-5308000

ולכן הוא מתקשה לייחס את ההצלחות לעצמו. מצד שני, הוא מרגיש ובטוח שהכישלונות הם תוצר מובהק של יכולותיו. לכן נכח לפעמים לשמוע ילדים שהצליחו במבחן אומרים: "המורה עשה מבחן קל במיוחד" או "איזה מזל היה לי, בפקס ידעתי את התשובות". ולעומת זאת, לאחר כשלונו, הם יגידו: "אני אף פעם לא מצליח", "אני לא שווה שום דבר" או "זה כל מה שידעתי".

חוסר אמונה

מאפיין בולט נוסף המתלווה לבעלי "ערך עצמי נמוך" הוא חוסר תקווה וחוסר אמונה שהמצב יוכל להשתנות אי פעם בעתיד. הם בדרך כלל יתארו את עצמם כמי שנידונים לכישלון, ואין ביכולתם לשנות זאת, כיוון שהכישלון נובע מ"כשרונותיהם" החסרים או מהמצב הנורא בו הם נמצאים. בניגוד לכך, אלה שיש להם "דימוי עצמי חיובי" ישייכו לעצמם את ההצלחות ויפילו את הכישלונות על גורמים שלא נמצאים בשליטתם, אצלם המורה יהיה אשם במבחן בו השיגו ציון נמוך או שהם יטענו כי בכלל לא התאמצו ולא רצו להצליח בו מלכתחילה.

הורים יקרים, אם אתם מזוהים מהנ"ל, זה הזמן לפנות ליעוץ, בהצלחה!

הכניסי את הברכה
לבית שלך!
הרבנית ארוש תחיי
בערבי חיזוק מעצימים
הפרשות חלה, הלל, הודאה ולכל ישועה
להזמנות: 052-3372280

הרב אבוחצירא - יועץ, מבחן ומטפל
לייעוץ טלפוני ללא תשלום
בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב
נייד: 054-8434435

חינוך באהבה הרב יצחק אבוחצירא

נכשלת, אני לא כישלון פרק ח'

"אני לא יודע", "אני לא מסוגל לעשות את זה", "כולם יכולים לעשות ורק אני לא יכול", "אני פחות טוב מאחרים", "אני כישלון ולכן לעולם לא אצליח"... המשותף לכל האמירות הללו, שהן בדרך כלל ביטוי של "ערך עצמי" נמוך מאוד, שמאפיין את הילד הנכשל ובהיבט ביטוי בהרגשה האישית, בהתנהגות הכללית, בהתמודדות עם משימות לימודיות ועם החיים בכלל. דימוי עצמי נמוך, מתלווה כ"צל" לתלמיד שחווה כל הזמן חוסר הצלחה וכישלונות.

מהו דימוי עצמי?

דימוי עצמי, הוא ההבדל בין מי שהייתי רוצה להיות ובין מי שאני מרגיש שאני בפועל. הדימוי העצמי, מורכב מהמחשבות והרגשות שלנו על היכולות שלנו. הדימוי העצמי, הוא בעצם "בבואה" של מציאות פנימית, המושפעת בעצם ממציאות חיצונית, ומהיכולת שלנו לקלוט ולעבד את אותה המציאות. נסבר את האוזן במשל: מסופר שפעם אחת נסע הרשלה לסחור בעיר הגדולה, באחת ההסתעפויות של השבילים בין העיירות הוא כמובן טעה בדרך ונכנס ליער עבות... לאחר כמה שעות של נסיעה מפותחת בחושך, הוא ראה נקודת אור רחוקה ומייד זרז את הסוסים שיטענו לכיוון האור, כשהתקרב, מצא לשמחתו פונדק דרכים. לאחר דפיקות רמות התעורר בעל הפונדק, ומייד התנצל בפני הרשלה שאינו יכול לקבלו ואין לו הלילה מקום כי קצין גבוה בצבא הצאר הרוסי ופולגונו תפסו כל מיטה פנימה בפונדק... אך לא אדם כהרשלה יותר, הוא החל לבכות ולהתחנן שאם לא יישן ימות מקור... בעל הפונדק הבין שלא יוכל "להשתחרר" מהנודניק הזה והציע לו "בסוד כמוס" עצה מסוכנת: "תראה, המחיר יהיה כפול, אבל אין לך ברירה. בחדר האחרון בקומה העליונה, יש הקצין הגבוה ויש לו עוד מיטה בחדר. אם איך חושש, תעלה בשקט לישון בחדר, ואני אעיר אותך לפני שיעלה השחר והקצין יתעורר" הרשלה הסכים להצעה, שילם ועלה לחדרו של הקצין. לפנות בוקר, העיר בעל הפונדק את הרשלה כמוסכם, מיד קם הרשלה והתלבש בזריזות אך מרוב עייפותו במקום ללבוש את בגדיו שלו, לבש את בגדי הקצין.

כשירד במדרגות התבונן הרשלה במראה שהייתה

קבועה בקיר הכניסה ולהפתעתו ראה את דמות הקצין מביטה לעברו מהמראה, ואמר לה: "איזה חסר אחריות הוא בעל הפונדק, במקום להעיר אותי הוא העיר את הקצין"... ובכן מיהו ה"אני" האם זה מי שאני באמת או מי שאני חושב שאני... אומרים ש"אני" הוא לא מה שאני חושב שאני, ולא מה שאחרים חושבים שאני, אלא מה שאני חושב שאחרים חושבים שאני...

איך נוצר דימוי עצמי?

ה"דימוי העצמי" מתפתח על רקע כישלונות והצלחות שאנו חווים במפגשים שלנו עם העולם, וביכולת שלנו לקלוט, לחוש, להסביר ולסנן אותם. אולם התהליך של "קבלת" הדימוי העצמי אינו מסתיים בכך, כיוון שה"דימוי העצמי" משפיע בתורו על היכולת של כל אחד להמשיך ולפעול בעולם. בעצם אפשר להסביר שישנו "תהליך מעגלי" שמזין את עצמו ומתקדם כמו "בבואה שמגשימה את עצמה". ראשיתו של בניית הדימוי העצמי, הוא בחוויות של הצלחה/כישלון שמשפיעות על בניית הדימוי העצמי, חוויה זו משפיעה בתורה על האמונות שלנו ביחס לעצמנו, ואמונות אלו משפיעות בחזרה על הפעולות שלנו בעולם, ושוב "חוזר חלילה" שמחשבות אלו משפיעות על הדימוי העצמי (הנמוך או הגבוה) וכו' וכו'.

מהם המאפיינים של דימוי עצמי נמוך?

מעבר לאמירות מפורשות, כמו אלו הכתובות בראשית המאמר, ישנם ביטויים לא ישירים שמרמזים על "דימוי עצמי נמוך", ושדרכם ניתן לאתר אותו. מדובר במנגונים או אסטרטגיות להתמודדות עם התחושה הקשה, שמתפתחת אצל הילד. המנגונים הללו אמנם מהווים מעין שריון מפני התחושות הקשות, אך הם אינם יעילים, כי הם מסייעים להעיצו את האמונה בחוסר המסוגלות, מונעים את האפשרות לשנינו ולהתמודדות וכולאים את הילד ב"חוסר התקווה" ובהעדר היכולת להתפתח. בין המנגונים הללו ניתן למצוא: הימנעות או דחייה של משימות קשות או מורכבות בהן יש סיכוי גבוה לכישלון, כי כך פשוט הילד לא פוגש שוב בכישלון.

החיים עם דימוי נמוך

מצד אחד, דימוי עצמי נמוך בא לידי ביטוי באמונה של הילד שההצלחות והאירועים החיוביים בחייו הם תוצאה של נס, מזל, גורל, פוקס או עזרה של אחרים,

כולל חצות!
למי שרוצה ישועה באמת
השליחים שלך ללימוד בחצות הלילה
מלווים אותך לישועה שלך
מתפללים ומקדישים לילה של לימוד להצלחתך
02-5308000